

[Handelsministeren.]

mig et ganske naturligt sted at flytte det hen.

Lad mig sige i al almindelighed, at kaptaltilskud på op til 25 pct. i sig selv er en meget kraftig økonomisk støtte, og hvis nogle virksomheder behøver støtte herudover for at kunne trives økonomisk, så nærmer man sig sådanne virksomheder, som ud fra en almindelig samfundsøkonomisk vurdering er tvivlsomme, og som det i alt fald ikke forekommer mig at være hensigtsmæssigt at støtte. Dette sagt om virksomhederne.

Dernæst forekommer det mig, når vi nu taler om egnsudviklingsloven og dens støttemidler, at det ville være betænkeligt at trække støtten til f. eks. transport- og kraftforsyning ind under denne lov. Jeg må her gøre opmærksom på, at jo større støtte og tilskud der gives i forhold til anlægsudgifterne, desto større er risikoen for oprettelse af virksomheder, som ikke på længere sigt kan klare sig økonomisk. Ændringsforslag kan derfor i sin yderste konsekvens bevirke, at vi skal yde en kompensation for merudgifter af den omhandlede art, som efterhånden slet ikke står i et rimeligt forhold til den pågældende virksomheds indtjeningsevne eller beskæftigelsesevne — eller for at sige det meget kort: meningen med investeringstilskud er i starten at hjælpe den virksomhed, der er villig til at flytte ud til de mindre bekvemme forhold, som måske er til stede i de områder, der her er tale om; men det er ikke meningen, at man fra statens side skal give en blivende kompensation for disse ulemper, så er vi inde på noget i alt fald for mig helt urigtigt.

Jeg skal derefter gå over til, hvad de enkelte ordførere har sagt. Jeg tror, at jeg har besvaret det, hr. Peter Nielsen har sagt, og det samme gælder hr. Stetter, som ønskede oplysninger om Maribo. Jeg skal meget gerne overveje at komme til finansudvalget og søge om bevilling til oplysningsarbejdet. Det forekommer mig selv ret indlysende, at det ville være naturligt efter denne lovs

mulige vedtagelse at gøre opmærksom på i lidt større kredse, hvilke støttemidler der i grunden arbejdes med inden for dette område. Det ville være kedeligt, hvis loven kort og godt ikke var tilstrækkelig kendt.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Kristen Østergaard og dermed også til hr. Foged, at jeg er bange for, at der foreligger en misforståelse, og den bør i så fald klares. I finansministerens lovforslag om investeringsfradrag, der behandles sammen med mit, har det hele tiden været pointeret og tiltrådt, at lovforslaget klart måtte følge amtsgrænserne af administrative grunde. Denne administrative vanskelighed foreligger ikke for lovforslaget om investerings-tilskud, og det er derfor også i bemærkningerne kommet til udtryk, at man ikke behøver at følge amtsgrænserne. Dermed har man naturligvis tænkt på, at egnsudviklingsrådet, når det skal komme med sin sluttelige indstilling til ministeren, kan have fundet, at der i et af de amter, man vil tage med, hersker en vis tilstand for erhvervslivet, og at den samme tilstand med alle de kriterier, der lægges vægt på, også hersker for erhvervslivet i en vis del af et tilstødende amt, men derudover ellers slet ikke i det pågældende amt, og at man derfor kan tage en sådan del af et amt med. Men der er ikke tænkt på, ej heller med bemærkningerne i betænkningen og min tiltrædelse af dem, at man skulle gå forsøgsvis til værks på den måde, at man fra de ikke-udpegede områder skulle modtage ansøgninger og en gang imellem kigge på dem for at se, om der var nogle, der var særlig attraktive. Dette ville jeg måtte modsætte mig alene med den begrundelse — der er andre begrundelser — at det derved blev til en industristøttelov, og det er ikke sådan en lov, det her drejer sig om.

Det er naturligvis beklageligvis således — mine ord her er også henvendt til hr. Foged — at der altid vil være et modsætningsforhold mellem, skal vi sige de enkelte lokaliteters ønsker om, at virksomheder placerer sig hos dem, og virksomhedernes